

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S. D. P. B.

Coll. No. 339

Title Āditya hradaṃ

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 339 Subject : Stotra.

Title : Āditya hradaaya

Author : — Scribe : —

Date of the work : — Date of the Ms. : —

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 9.4" by 5" Extent : 12 foll.

Language : Sanskrit. Script : Devanāgarī

Remarks : —

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ नाना निक ॥ कथमादित्य मुद्यंतमुयतिष्ठेदि
 जोत्तमः ॥ एतन्मे ब्रह्मविषे प्रपद्ये नारणं तवः ॥ १॥ कथय पो ॥ इमा
 मर्थ पुराष्टः शंखचक्रगदाधरः ॥ अणं म्यशिरसा देवमर्जुनं नमहा
 त्मनः ॥ २॥ कुरुक्षेत्रे महाराज निवृत्ते नारतेरणे ॥ श्री राध्वै च समासी
 द नंप्राथीयै म ब्रवीत् ॥ ३॥ अर्जुन ॥ ज्ञानं च सर्वशास्त्राणां गुह्या
 त्गुह्यतरंतथा ॥ मया कृष्णपरिज्ञानं वाङ्मयं सचराचरं ॥ ४॥ सूर्यं न किं
 करिष्यामि कथं सूर्यं प्र पूजयेत् ॥ तदयं हं श्रोतुमिच्छामि त्वत्प्रसा
 देन यादवः ॥ ५॥ श्री कृष्ण ॥ रुद्रादिदेवतैः सर्वेषु च न कथितं म
 या ॥ वक्ष्ये हं मर्क विन्यासशृणु पांडव यत्नतः ॥ ६॥ अस्माकं यत्नयाष्टष्ट

ति स्मरणादपि ॥ तस्मान्न सर्वप्रयत्नेन सूर्यं माराधयेन्न दा ॥ १७॥ अत्रा
 दित्यद्दयं नित्यं जाप्यतच्छृणु पांडव ॥ यत्कथयाम्युच्यते जंतुदाविद्धं
 दासु दुस्तरात् ॥ १५॥ ॥ अस्य श्री आदित्यद्दयं स्तोत्रमंत्रस्य श्री कृष्ण
 ऋषिः सूर्यनाशायणो देवता अनुष्टुप् छंदः हरितहरयं दिवाकरं
 घणिरिति बीजं ॥ नमो नगवते आदित्यायेति किलकं ॥ अग्निग
 र्ज्जतिमंत्रः मम सर्वकामना सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ १६॥ अर्जुन
 ॥ सूर्यस्य कवचं न्यासंवक्तुमर्हसि माधवः ॥ नक्त्या प्रष्टुमिदेवेषु
 कथयस्व प्रसादनः ॥ १८॥ श्री कृष्ण ॥ अर्कं तु मूर्ध्नि विन्यस्य लला
 टे चुरविन्यसेत् ॥ विन्यसेनेत्रयोः सूर्यं कर्णयोश्च दिवाकुरुषु क

मेक चिन्तो न वार्जुन ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि ॥ आदि न ध्या वसा ॥ १० ॥ त्रिष्टेदि
 कुन ॥ नारायणः सुरश्रेष्ठ एहामित्वां महायन्त्रा ॥ कथमादित्यमुद्य
 तमुपतिष्ठे न नातनं ॥ ८ ॥ श्री कृष्ण ॥ साधुपार्थ महाबाहो बुद्धिमान्
 सिपांडव ॥ यन्मां दृष्टुं पस्यां न तत्प्रवित्रं विना वसो ॥ ९ ॥ सर्वमंगलं
 गत्य सर्वपापघ्ननाशनं ॥ सर्वरोगप्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमं ॥ १० ॥ अ
 मित्रदमनं पार्थ संग्रामे जयवर्द्धनं ॥ वर्द्धनं धनपुत्राणां मादित्यहृदयं शृ
 णु ॥ ११ ॥ यद्युत्ता सर्वपापेभ्यो मुच्यते नान्न संशयः ॥ त्रिपुरलोकेषु विख्या
 तं निःश्रेयः सकरं परं ॥ १२ ॥ देवदेवं नमस्कृत्य प्रातरुत्थाय चार्जुन
 इच्छद्भिर्धनपुत्राणामादित्यहृदयं शृणु ॥ विघ्नान्पनेकरुपाणिनयं

सं ॥ १९ ॥ शत्रुव्याख्यानबाधं तेन व्याधित्मो नयं न वेत् ॥ न नागेभ्यो नयं न वे
 दनचक्षुतं नयं न वेत् ॥ २० ॥ दुष्टेभ्यो नयं तस्य पार्थिवेभ्यस्तथैव च ॥ दुर्ग
 तितरते घोरां पूजां चरन्ते पुमान् ॥ २१ ॥ सिद्धिकामो लजे सिद्धिकं न्या
 कामस्तकन्यकां ॥ पुत्रकामो लजेत्युत्र निर्धनवां न वेत् ॥ २२ ॥ एतत्पु
 तिकौंतेय नक्तियुक्ते न चेत्तसः ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥
 २३ ॥ कंन्याकोटिसहस्रस्य दत्तस्य फलमाप्नुयात् ॥ इदमादित्यहृदयं यो धि
 ते स तं नरः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ २४ ॥ नास्त्यादित्य
 समो देवो नास्त्यादित्यसमा गतिः ॥ अत्यन्तो न गवान् विष्णुर्येन विश्वं प्रबु
 ध्यते ॥ २५ ॥ गवांशतसहस्रेण सम्यक् दत्तं न यत्फलं ॥ तत्फलं लभते
 नूनं शंतीत्यास्तौ नियोरवि ॥ २६ ॥ यो धिते सूर्यहृदयं सकलैः सफ

नक्त्या गृह्णाणां घनमस्तु तं ॥ ११ ॥ आदित्यस्य निवस्य च ॥ १२ ॥ एतदिच्छाम्य
 रूपिणं ॥ १३ ॥ नयोरंतरं नास्ति आदित्यस्य निवस्य च ॥ १४ ॥ एतदिच्छाम्य
 हं श्रोत्रपुरुषो वै दिवाकर ॥ १५ ॥ उदये ब्रह्मरूपाय मध्यमे तु महेश्वरः ॥ १६ ॥
 अस्तमाने स्वयं विष्णुं स्त्रीयी मूर्तिं दिवाकर ॥ १७ ॥ आदित्यस्य नमस्कारं ये
 कुर्वन्ति दिने दिने ॥ १८ ॥ जन्मांतरसहस्रेषु दारिद्र्यं नैव जायते ॥ १९ ॥ नमो
 जगद्वते नृणां विष्णवे जातवेदसे दत्तमर्घ्यमया नानोत्तं गृह्णाण नमो
 हि स्तुते ॥ २० ॥ मघाय तमो घायरक्षो घाय नमो नमः ॥ २१ ॥ क्रतयज्ञादिदेवा
 यतस्मै सूर्यात्मने नमः ॥ २२ ॥ जयेजयश्च विजयो जितः प्राणो जितः श्रमः
 नमोज्ज्वलितः क्रोधो वाजिनसप्तकीर्तिता ॥ २३ ॥ हरितहय रयं दिवाकरं कन
 कभयां बुजरेणुपिंजरं ॥ २४ ॥ प्रतिदिनमुदये नवं नवं नारणमुपैमि हिरण्यपरेत

एस्फुटिको जानुस्फुटितो विश्वतायनः ॥ २५ ॥
 घनो ज्ञास्करो रविः ॥ २६ ॥ मार्त्तण्डो गोपतिश्चीमान् क्रतुः सद्रता चरति नास्करः
 तमिस्त्रहा जगो हं सोना सत्यश्च तमो नुद ॥ २७ ॥ शुद्धो विरोचनः केशी संप्र
 हस्त्रां शुर्महा प्रभु ॥ २८ ॥ विवस्वान् पूषणो मरुत्फर्मि हिरो जामदग्निजि
 त् धर्मरन्मिः पतंगश्च नारण्यो मित्रहा तपः ॥ २९ ॥ दुर्विज्ञेय गतिः शूरो
 तेजो राशिर्महातपा ॥ ३० ॥ शंभुश्चित्रांगदः सौम्यो हव्यं कव्यं प्रदायक ॥ ३१ ॥
 अंशुमानुत्तमो देवो नृग्यजुः साम एव च ॥ ३२ ॥ हरिदश्च स्तमो यावः सप्तसप्ती
 मरीचिमान् ॥ ३३ ॥ अग्निगर्जोदितः पुत्रशंभुस्तिमिरनाशनः ॥ ३४ ॥
 विश्वं जरो मित्रसुवर्णः सुप्रतापवान् ॥ ३५ ॥ आतापिमंडली तास्वान्
 नूतनः सर्वतापनः ॥ ३६ ॥ क्रतुविश्वो महातेजा सर्वरत्नमयो हव ॥ ३७ ॥ अक्षर

दायक ॥ ४३ ॥ अंगारकौ गदौ गस्तिरकांग श्रांगवर्द्धन ॥ बुद्धो बुद्धा स
 ना बुद्धिबुद्धौ त्मा बुद्धिबुद्धौ ॥ ४४ ॥ बृहद्भानु बृहद्भानु सो बृहद्भानु बृहद्भानु
 ॥ शुक्लस्त्वशुक्लरेताश्च शुक्लांगशुक्लक्षणा ॥ ४५ ॥ नानिमान्नानिरूप
 पस्त्वन्नैर्गच्छति सर्वदा ॥ अनादिरादिरादित्यस्ते ज्ञोरात्रिर्महातपः ॥ ४६ ॥
 ॥ अनादिरादिरूपस्त्वमादित्योदिकयतिर्यम ॥ नानुमान्नानुरूप ॥
 स्त्वस्वर्त्तानुर्त्तानुरुत्तमः ॥ ४७ ॥ धूम्रकेतुमहाकेतुः सर्वकेतुरनुत्तमः ॥ ति
 मिरांगारसं नूतश्रेष्ठोमार्त्तडण्डच ॥ ४८ ॥ नमः पूर्वायगिरये पश्चिमायक
 मो नमः ॥ नमो नाराय गिरये दक्षिणाय नमो नमः ॥ ४९ ॥ नमः
 यन्नादित्याय नमो नमः ॥ नमः पद्मप्रबोधाय नमो नमः ॥ ५० ॥ नमः
 गीर्णमुपमिहिरण्यपरेत

सहस्राणि च सप्तति ॥ ५१ ॥ यावत्तु यदीकामात्रेण तावच्चरति तस्करः
 नातानिघटिकाई नक्रममाण नमोस्तुते ॥ ५२ ॥ अग्रतश्च नमस्तु न्यं प्रष्ट
 तश्च सदा मम ॥ याश्च तश्च नमस्तु न्यं नमस्तु सर्वसर्वग ॥ ५३ ॥ नमो वेदां त
 वेद्याय सर्वमंत्र नमोस्तुते ॥ नमोस्तु ज्ञानरूपाय प्रकाशाय नमो नमः
 ॥ ५४ ॥ अरुणो माघमासे तु सूर्यो वै फाल्गुने तथा ॥ चैत्रमासे तु वेदांगो
 तानुर्वै शारवतापनः ॥ ५५ ॥ ज्येष्ठे मासे तपे ईशान् प्राषाडे तपते रविगन
 स्ति आवणे मासे यमो नाद्रपदे तथा ॥ ५६ ॥ सुवर्णरेताश्चियुजे कार्त्तिके
 च दिवाकरः ॥ मार्गशिर्षे तपे निमित्रः पौषे विष्णुसनातनः ॥ पुरुषोरुषो
 नमो धिके मासे मासाधिकेषु कल्पिता ॥ इत्येते द्वादशाति ॥ ५७ ॥
 नमो ये याः प्रकीर्त्तिता ॥ ५८ ॥ उग्ररूपामहात्मान् सारकादरा जना

विश्वप्रबोधयन्मस्तेद्वादनात्मने॥ ज्योतिषं च गदसौ मोहव्यकल्पं प्र
 नमः॥ ५१॥ प्रदीप्ताय प्रगल्भाय युगांताय नमः॥ नमस्तु ते वराह
 प्रसिधितये नमः॥ ५२॥ नमो कारवक्षट्कार सर्वयजनमोक्तते॥ ५३॥
 नमो हारकवर्णाय नास्कराय नमोक्तते॥ जया यजय नमो हारिदश्या
 यते नमः॥ ५४॥ दिव्याय दिव्यरूपाय ग्रहाणां पतये नमः॥ नमस्ते शुचये नि
 त्यं नमः कुरुकुलात्मने॥ ५५॥ नमो वै कल्पनाशाय नमस्ते दिव्यचक्षुषे॥ न
 मस्ते लोकनाथाय कृतानां पतये नमः॥ ५६॥ नमः सुरारि हन्त्रे च सोमस्त
 र्गन्धिलोचने॥ चं ज्योतिस्त्वं द्युतिर्ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापति॥ ५७॥ त्वमे
 व रुद्रो रुद्रात्मा वायुरग्निस्त्वमेव च॥ योजनानां सहस्रे द्वे द्वाते द्वे कये
 जने॥ ५८॥ एकेन निमिशाद्देवक्रममाणं नमोक्तते॥ नवयोजनं रक्ष्यणि

तिरश्मिन्नि॥ एष यज्ञः स्वधा स्वाहा इही श्रीश्वपु रुषो नमः॥ ५९॥ सर्वदेवा
 त्मको देवस्तु त्मो व्यक्तसनातन॥ इश्वरः सर्वकृतानां परमेष्ठी प्रजाप
 ति॥ ६०॥ काशात्मा सर्वकृतात्मा विश्वात्मा विश्वत्मा विश्वतो मुखः॥ जन्म
 मृत्युजरा व्याधिसंसारत्रयनाशनः॥ ६१॥ दारिद्र्यसमृद्धिं सि श्रीमा
 न्यानुदिवाकरः॥ इत्येतैर्नामैः पार्थिव्रादित्यं स्तोति नित्यं शः॥ ६२॥ प्रा
 तरुच्छायकौ ते यते स्परोगत्रयंकृतः॥ पातकान्मुच्यते पार्थिव्याधिन्य
 स्तनसंशयः॥ ६३॥ एकसंधं द्विसंधं वा सर्वयापैषु मुच्यते॥ त्रिसंधं
 जयमानस्तपनोपचपरमं पदं॥ ६४॥ यदङ्गा कुरुते पापं तदङ्गा प्रति
 मुच्यते॥ यद्रात्र्या कुरुते पापं तद्रात्र्या प्रति मुच्यते॥ ६५॥ रदुस्फोवककु
 ष्ठा निमंडलानि विसर्पिका ये चान्ये दुष्टरोगाश्च ज्वरातिसारकादराजान्

मर्त्यकाममोक्षाणं प्रप्यंते हेतवो नृणां ॥६७॥ सर्वपापहरश्चैव कृष्ण
 दित्यं प्रयुजयेत् ॥ एष दाता च नोक्ता च स देवा सुरमानुषा ॥६८॥ कम
 व्याधिमहारोगानुतवाधमस्तथैव च ॥ एकधा दशधा चैव रातधा च स
 हस्रधा ॥६९॥ तपंति विश्वरूपेण सृजंति च हरंति च एष विष्णुः शिव
 शैव ब्रह्मा चैव प्रजापति ॥७०॥ महेंद्रश्चैव कालश्च यमो वरुण एव च
 नक्षत्रग्रह ताराणामधिपे विश्वतापनः ॥७१॥ वायुवरगतिर्धनाध
 र्क्षो नूतकर्त्ता स्वयं प्रभु ॥ एष देवो हि देवानां सर्वमाप्नोति तेजतः ॥७२॥
 ना एष कर्त्ता हि नूतानां संहर्त्ता रक्षकस्तथा ॥ एष लोकानुल्लोकाश्च सप्तद्वी
 पाश्च सागरान् ॥७३॥ एष याता ललोकस्थो दैत्यदानवराक्षसान् ॥ एष
 धाता विधाता च बीजं देवं प्रजापति ॥७४॥ एष एव प्रजानित्यं संवर्द्धयं

जपमानस्य नश्यंति जीवे च नारदांसतं ॥ संवत्सरेण मरणं यदा त
 वं न वेत् ॥७५॥ अग्नीर्षे पश्यति छात्रा म होरात्रं धनं जय ॥ यस्मिन् दंपत्ये
 नक्त्या नानुवारे महात्मनः ॥७६॥ आ तस्मान्नेक ते पार्थ एकाग्रकृतमा
 नसः ॥ सुवर्णचक्षुर्नैवति न चांधस्तु प्रजायते ॥७७॥ पुत्रघांधनसंपन्ने
 जायते चारुजास्तथा ॥ आदित्यद्रुदयं पुण्यं सूर्यनाम विष्णुषितं ॥७८॥
 श्रुत्वा च निखिलं पार्थ सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अतः परतरं नास्ति सिद्धिः
 मस्य पांडव ॥७९॥ एतजपतिकोते यये न श्रेयो ह्यवाप्सि ॥ आदित्यद्रु
 दयं पुण्यं यः पठेत्सु समाहितः ॥८०॥ ब्रह्महामुच्यते पापात्कृतघ्नो
 गोघ्न एव च ॥ इदं यः शृणुयात् नित्यं जपेद्वापि समाहितः ॥८१॥ सर्वपापवि
 मुक्तात्मा सूर्यलोकं स गच्छति ॥ अयुः शौचो रत्नते पुत्रान् कुजन्मा जन्म

चाध्यात ॥ १० ॥ कुरोगीमुच्यते रोगैर्नक्त्यायः पठते सदा ॥ यस्त्वादित्यदि
 ने पार्थनाभिमात्रजैर्लेखितः ॥ ११ ॥ उदयाचलसमारुहं नास्करं प्रण
 तस्थितः ॥ जपते मानवो नक्त्या शृणुयाद्वापि समाहितः ॥ १२ ॥ स याति
 परमं स्थानं यन्न देवो दिवाकरः ॥ अमिन्न दमनं पार्थ यदाकर्तुं समा
 रते त ॥ १३ ॥ तदाप्रतिक्रतिक्रिया तूरा नो श्वरणं पांशुनां ॥ आक्रम्य
 वामपादेन आदित्यदयं जयेत् ॥ १४ ॥ उं हि मा सि ड स्वाहा ॥ उं नी ली ड
 स्वाहा ॥ उं मा ली ड स्वाहा ॥ त्रिजि श्व रोगी न वति ज्वरी न वति पचति ॥ ज
 पै स्त स य निः पार्थ रा न्द्र सी त नु मा वि नो त ॥ १५ ॥ रा न्द्र से ना नि नू त
 स्य वि कारं शृणु पां ड व ॥ गीयते नृत्यते न प्र आ स्फोटयति धावति ॥ १६ ॥
 शि वा रु तं च कुरु ते ह स ते नं द ते पु नः ॥ एवं सं पी ड्य ते पार्थ यदयं

विष्णु च उं मुखारव्ययदं रं पापहरं जनानां ॥ यत्कल्पकल्पं
 च तस्मै ॥ १७ ॥ य ० ब्रह्मविदोपगीतं यद्योगिनां योगप्रशानुगम्यं ॥ तं देव
 देवं प्रणमामि सूर्यं तस्मै ॥ १८ ॥ य ० सर्वगतस्य विहोरात्मायरंध्रमविशु
 द्धतत्वं ॥ स्रद्धां वाकैर्योगरतं प्रसिद्धं तस्मै ॥ १९ ॥ य ० ब्रह्मविदोपगीतं यद्यो
 गिनां योगप्रशानुगम्यं ॥ यन्मित्रिणो मंत्रविदस्मरन्ति तस्मै ॥ २० ॥ मंगला
 शुकमिदं युययः पठेत्सूर्यसंनिधौ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके म
 हीयते ॥ २१ ॥ एकं चक्रं रथं यस्मिन् दिवं कनकं नृषितं ॥ समेन वनु सुप्रीतो प
 द्य स्रस्तो दीवाकरः ॥ २२ ॥ आदित्यप्रशमं नाम हितियं नु दिवाकरं नृती
 यं नास्करं प्रोक्तं चतुर्थं नु प्रजाकरः ॥ २३ ॥ पंचमं नु सहस्रांशुषष्टं त्रैलोक्य
 का लोचनं ॥ सप्तमं नु सहस्रांशुषष्टं रविच्यते ॥ २४ ॥ नवमं तयनं चै

वदन्नामं दत्तात्मकं॥ एकां दत्तां त्रिमूर्तिंश्च दत्तां सूर्य एव च॥ ५०॥ दत्ता
दत्तादित्यनामानि प्रातः काशेयवे नरः॥ दुःस्वप्नं नश्यते तस्य सर्वदुःखं च न
रयति॥ ५१॥ इदं कुष्ठहरं चैव सर्वसिद्धिप्रवर्द्धनं॥ सर्वतीर्थप्रदं चैव सर्वका
मफलप्रदं॥ ५२॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय नक्त्या नित्यमि मं बुधं॥ सौरभमायु
ष्यमारोग्यं लभते मोक्षमेव च॥ ५३॥ ध्येयः सदा सविभुमंडलमध्यवर्ती
नारायणः सरसि जासने संनिविष्टः॥ केयूरचान्मकरकुण्डलवान्की
रीटिहासिहरं एमयवपुधृतशंखचक्रः॥ ५४॥ सशंखचक्रं रविमंड
ले स्थितं कुक्षौ नारायणं तमनेतरूपं॥ न जामि बुधा तपनीयमूर्तिः
सुरोत्तमं चित्रविन्दुषणोज्वलं॥ ५५॥ सप्ताश्वरथं संयुक्तद्विजुजस्यान्त
दारवि॥ अरुणः सारथि यस्य स मे विष्णुः प्रसीदतु॥ ५६॥ उदयमिदं

रुद्रवन्दितः स नः सदा यच्छुभं डलं रवि॥ ५७॥ यन्मंडलं दीप्तिकरं विदालं
रत्नप्रतंतिजनमादिरूपं॥ दारिद्र्यदुःस्वप्नयकारणं च तस्मै सूर्याय नमो
नमस्ते॥ ५८॥ यः ज्ञानमयं च गम्यं त्रैलोक्यपूज्यं त्रिगुणात्मरूपं॥ समस्त
तेजामदय दिव्यरूपं तस्मै॥ ५९॥ यः देवगणैः स्तुतं तं विप्रस्तुतिर्ना
वित मुक्तिर्कोविदं॥ तं देवदेवं प्रणमामि सूर्यं तस्मै॥ ६०॥ यः मूढमति
प्रबोधं धर्मस्य दृष्टिं कुरुते जनानां॥ यः सर्वपापक्षयकारणं च तस्मै॥ ६१॥
यः व्याधिविनाशदक्षं यदग्यजुः सामसुसंप्रणितं॥ अष्टापूर्यते येन च
चर्तुवस्व तस्मै॥ ६२॥ यः वेदविदो वदंति अमर्यमर्या सुरसिद्धं स
द्यः॥ यद्योगिनां योगरतात्मरंति तस्मै॥ ६३॥ यः सर्वजनैः सुपूजितं ज्यो
तिश्च कुर्यादिह मृत्फलोके॥ यत्कालकालादिमनादिरूपं तस्मै॥ ६४॥

वेत्त॥ अष्टा नां ब्राह्मणानां च लिखित्वा समर्पयेत्॥ २८॥ ब्रह्म रा-
 विणां च जायते मानुषोऽपि वा॥ जातिस्मरत्वं चाप्नोति शुद्धात्माना न्न संश-
 यः॥ २९॥ अजाय लोकत्रयपावनाय च त्वात्मने गोपतयेष्टुषाय॥ सूर्याय
 सर्गप्रलयं तकारिणे नमो महाकारणकोत्तमाय॥ ३०॥ विवस्वने जान-
 चतां तरात्मने जगत्प्रदीप्ताय जगद्धितैषिणे॥ स्वयं नुवेदी तसहस्रचक्षु-
 षे सुरोक्तमायामिततेजसे नमः॥ ३१॥ सुबैरने कैः परिसेविताय हिरण्य-
 गर्ताय हिमयाय॥ महात्मने मुक्तिप्रदाय नित्यं नमो स्तुते वासरिकारण-
 य॥ ३२॥ नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे॥ अ-
 यीमया यन्निगुणात्मधारिणे विरंचि नारायणं करात्मने॥ ३३॥ यस्यो-
 दयेनेह जगत्प्रबुध्यते च चर्तते वारिवलकर्मसिद्धये॥ ब्रह्मेन्द्र नारायण

सिकायां न्यसेद्भानुमुखे चैव नुनास्करं पञ्चमं रविं वा॥ जतः॥
 ह्मांतरे न्यसेत्॥ २०॥ सुवर्णरेतसं कंठे स्कंधयोस्तिग्मतेजसा॥ बाह्वोरु-
 ष्मणं चैव मित्रं वैष्णवं तो न्यसेत्॥ २१॥ वरुणं दक्षिणे हस्ते त्वष्टारं वामतो-
 न्यसेत्॥ हस्तोचो धनं करुपां नुदं दयं पातु जानुमान॥ २२॥ उदरे नु यमं वि-
 द्यादादित्यं नाभिं मंडले॥ कर्थां नु विं न्यसेद्दं सं रुद्रं मूर्ध्वोक्तं विं न्यसेत्॥
 २३॥ जान्वोक्तं गोपतिं न्यस्य सवितारं नु जंघयो॥ पादयोश्च विवस्वं तं गु-
 ल्फयोश्च प्रजाकरं॥ २४॥ बाह्यतस्तमो ध्वं सं जगमन्यतरं न्यसेत्॥
 सर्वांगेषु सहस्रांशुर्विदि नु जंघं न्यसेत्॥ २५॥ एष आदि न्यविन्यासे
 देवानामपि दुर्लभा॥ इमं नक्त्या नसेत्पार्श्वसयाति परमां गति॥ २६॥
 कामक्रोधं धृक्तात्यापान्मुच्यते नात्र संशयः॥ सर्पादिपि नयै चैव संज्ञा

मेषु यथिष्ठि ॥ २७ ॥ रिपुसंकटकारेषु तथा चौरसमागमे ॥ त्रिसंध्यं ज
 पतो न्यासं महापातकनाशनं ॥ २८ ॥ कुष्ठव्याधिस्तथा ददुर्नरोगाश्च विवि
 धास्तथा ॥ जपतस्तस्तनयंति जन्तूनां शृणुस्तदर्जुनः ॥ २९ ॥ आदित्यमंत्रसं
 युक्तं आदित्यं नुवनेश्वरं ॥ यदादित्यमयं तेजो मम तेजस्तदर्जुनः ॥ ३० ॥ आ
 दित्यमर्चयेद्ब्रह्मा आदित्यमर्चयेद्ब्रह्मा आदित्यमर्चयेच्छिवः ॥ आदित्या
 न्नायरो देवो आदित्यपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ त्रिसंध्यं मर्चयेत्सूर्यस्मरेद्भक्त्या
 तु यो नरः ॥ न संसपश्यंति दारिद्र्यं जन्म जन्म नि चार्जुन ॥ ३२ ॥ एतन्नैकं यि
 तं पार्थ आदित्यं हृदयं मया ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो सूर्यलोकं स गतिं ह्ये
 ॥ ३३ ॥ स्तोत्रमुच्चार्यमाणो नरः क्षते वा छितं फलं ॥ नमो नगवते नृस्यं नृस्यं
 त्याय नमो नमः ॥ ३४ ॥ आदित्यः सविता सूर्यरवगः

स्यान्महेश्वरः किंपुनर्मानुषः कश्चिच्छौचाचारविवाजतः ॥
 तश्च न संदेहो ज्वरो न वति दारुणः ॥ यदा चानुग्रहं तस्य कर्तुमिच्छेत्
 तं करं ॥ ९८ ॥ तदा सलिलमादाय जपेत्तमंत्रमिम्बुधः ॥ नमो नगवते नृ
 स्यं आदित्याय नमो नमः ॥ ९९ ॥ जयाय जय नमो हरिदशायते नमः
 ॥ स्नापयेत्तेन मंत्रेण शुचं न वति नान्यथा ॥ १०० ॥ अं न्यान् च न वेदो
 षो न रूपते नात्र संशयः ॥ स्तवं तेति रिक्ते प्रोक्तं पूजां चैव निबोध मे ॥
 ॥ १०१ ॥ नृपलिप्य शुचौ देहो नीयते वाग्यैतः शुचिः ॥ अष्टपत्रलिखेत्पदं लि
 पं गोमयमंडले ॥ १०२ ॥ पूर्वपत्रे लिखेत्सूर्यमाग्नेयां नुरवि न्यसेत् ॥ साम्यां चै
 व विवस्वतं तैरुत्यां नृत्तगं न्यसेत् ॥ १०३ ॥ वारुणे वरुणां विद्यां द्वाय व्यां मि
 त्रमेव च ॥ आदित्यमुत्तरे पत्रे इन्द्रा न्यां विष्णवे च ॥ १०४ ॥ मध्ये नृसत्तास्त

रन्त्यस्य कर्त्तव्यं प्रतिमजने॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि सिद्धिकामस्य पांडुव
प॥ सके सराधिणिषद्भानिकरविराणि पांडव॥ तिलतंदुल्ल संयुक्तश
गंधोदकेन च॥ ध॥ रक्तचंदनमिश्राणि क्रत्वा वैताम्रनाजने॥ धृत्वान्निष
सितस्यात्रं जानुन्यांधरणी तले॥ पु॥ मंत्रघृतगुडुकेनां अर्घ्यदद्यान्नस्ति
ने॥ उ० विद्यां किं लिखक दुक्ष्ट सर्वा र्थसाधने स्वाहा॥ उ० इंद्रां ह्रीं कुं सः सूर्य
या य नमः स्वाहा॥ उ० इंद्रं वरेवं स्कायसूर्यमुर्त्तये नमः स्वाहा॥ उ० हुं मार्त्तडां य
स्वाहा॥ नमोस्तु सूर्याय नमोस्तु ज्ञानवे नमोस्तु वैश्वानरा जातवेदसे
॥ त्वमेव चार्घ्यप्रतिगच्छ॥ ग० हूँ देवाधिदेवाय नमोस्तु नुत्यं ए॥ नमो
नगवते नुत्यं नमस्ते जातवेदसे॥ दत्तमर्घ्यमया ज्ञानीत्वं गृह्णाण नमो
स्तु ते॥ श० एहि सूर्य सहस्रां श्रोते जो रात्रौ जगत्यते॥ अनवे

तं नास्करं यद्वाहस्तं निखिलचुवननेत्रं रक्तलोपैमेयं ॥ तामर-
रिम्रजेंद्रबोधकं पद्मिनीनां सुरवरमन्निवेदेसुंदरं विश्वरूपं ॥ ५७ ॥
इति श्रीनविष्णोन्नरपुराणे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे न्नादित्यंद्रयंसो
त्रसंहरणं ॥ शुक्लं चतुर्ध ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

